
SCYLLA EN CHARYBDIS.

De in de verhalen der *Odyssee* genoemde zeemonsters Scylla en Charybdis, die in de zeeëngte tusschen Sicilië en het vasteland van Italië hare booze plannen smeden en daar op de wacht liggen om den voorbijvarenden dood en verderf aan te brengen, zijn nog langen tijd de verschrikking der zeevaarders geweest. Langzamerhand verkreeg dit fabelachtig verhaal een vasteren vorm en eene natuurlijke verklaring. De gedrochten, die de naderende schepen in een afgrond deden storten, bleken wervelstroomen en draaikolken te zijn, die ook thans nog, vooral in het noordelijk gedeelte van de straat van Messina, gevaarlijk kunnen zijn voor kleine vaartuigen, wanneer deze door eene onbedreven hand worden bestuurd. Als de Scylla moet men beschouwen de draaikolken aan den noordelijken uitgang van de straat, dicht bij de plaats Scylla aan de Calabrische kust, terwijl dan de naam Charybdis moet gegeven worden aan de wervelstroomen aan de Siciliaansche kust voor den haven van Messina, en dus ongeveer 15 KM. van de Scylla verwijderd.

Onderzoekingen van den koninklijken-waterbouw-inspecteur KELLER te Rome hebben onlangs onze kennis van de beweging der wateren in de straat van Messina zeer vermeerderd. In de *Annalen der Hydrographie* voor 1891, aflevering VIII, gaf hij daarvan een overzicht. Hij merkte op, dat in de straat van Messina aanmerkelijke getij-stroomingen plaats hebben, ofschoon eb en vloed in de Middellandsche zee overigens weinig beteekenen. De krachtige stroom in de straat

van Messina heeft zijn ontstaan te danken aan het verschil in haventijd aan de naastbijgelegen punten der kust in de aangrenzende zeeën, een verschil van 6 uren. Wanneer het in de Jonische zee hoog water is, is het laag water in de Tyrrheensche zee, en omgekeerd. Van tijd tot tijd hebben ook de heerschende winden invloed op den stand van het water en op de stroomen. De naar binnengaande stroom (*rema scendente*) gaat van het N. naar het Z. en de naar buiten gaande stroom (*rema montante*) beweegt zich in de tegenovergestelde richting. De snelheid van den stroom is zeer ongelijk en wisselt af tusschen 1,4 en 5 M. in de seconde. Bij het vooruitdringen van de *rema scendente* en het achteruitgaan van de *rema montante* vormen zich ten gevolge van de voortdurende afwisseling in breedte, diepte en richting van bedding, tegenstroomen en onderstroomen, die ten slotte hier en daar draaikolken geven.

De naar binnengaande stroom begint bij kaap Peloro, de noordoostpunt van Sicilië, eerst aan de oppervlakte, voordat de diepere lagen van het water haar beweging noordwaarts verloren hebben; eerst 1 à 1½ uur later is de worsteling met den benedenstroom afgelopen en is de straat over haar geheele bedding gevuld met water, dat naar het zuiden stroomt; in die beweging voortgaande vindt de stroom weldra een breederen weg en verliest hij daardoor in snelheid. Bij Messina vindt hij een hinderpaal voor zijne beweging in het sikkelvormig schiereiland van den haven, dat ver vooruitspringt. Het water, dat uit de bocht van den haven komt, wordt tegen gehouden in zijne vaart; daardoor ontstaat hier een strijd met den hoofdstroom.

De aanvang van den naar buiten gaanden stroom bevindt zich in de diepere lagen bij kaap Peloro, stijgt naar de oppervlakte en breidt zich snel over de geheele breedte der straat uit. In de eerste twee uren gaat de noordwaarts gerichte stroom in het midden tegen het zuiden snel vooruit; de naar binnen gaande stroom wordt van weerszijden in steeds nauwer gebied samengedrongen, totdat hij geheel verdwenen is.

Deze loop der beide stroomen en de vorm van de bedding brengen op verscheidene plaatsen draaikolken te weeg; KELLER vond, dat die in het noorden van den haven van Messina en die ten N. van het einde der straat de sterksten zijn; zijn zij in haar volle kracht werkzaam, dan kunnen zij bepaald gevaarlijk worden. De eersten zijn hetgeen de ouden Charybdis noemden; zij zijn vooral hevig in den tijd der Syzygien, bij krachtige zuidoostenwinden. De laatsten ontstaan voor-

namelijk bij kaap Peloro en slaan de vaartuigen, die er in geraken, terug naar het strand van Sicilië of in gemeenschap met den stroom, die bij genoemde kaap dwars over de straat komt, naar de Calabrische kust; is de binnen gaande stroom het sterkst, dan tegen de Scylla, en is de omgekeerde stroom de krachtigste, dan verder zuidwaarts.

De streek onmiddellijk bij Scylla moge nu de gevaarlijkste plek van de kust niet zijn, zeer waarschijnlijk is het toch, dat men de gevreesde wervelstroomen toch daarnaar genoemd heeft; de bij Scylla steil uit zee opgaande rotsen vallen toch bijzonder in het oog.

Himmel und Erde.